

2

Esiintulevan Kirkon syntyminen

The Birth of the Emerging Church

Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra.

Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitäne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne. thoughts.—Jesaja 55:8-9

Olette kuulleet vanhan sanonnan: ”Asiat eivät aina ole, niinkuin ne näyttävät olevan.” Tämä sanonta antaa ymmärtää, että mikä näyttää hyvältä, voi hyvinkin olla aivan päinvastoin. Täydellinen Raamatun esimerkki tästä on Eeva Eedenin paratiisissa. Käärme lupasi hänelle ikuisen elämän ja tilaisuuden olla Jumalan kaltainen. Sen tarjous tuli puoleensavetävän, houkuttelevan hedelmän muodossa. Vaikka Jumala oli jo varoittanut Aadamia ja Eevaa, niin silti Eeva antoi periksi sellaiselle, joka näytti niin hyvältä. Ja seuraukset olivat tietysti tuhoisat. (1.Moos. 3)

Tänä päivänä ihmistä edelleen houkuteltaan näennäisen ihanilla ideoilla ja suunnitelmilla. Herra on kuitenkin tehnyt selväksi, että Hänen tiensä ovat paljon korkeammat, kuin meidän tiemme ja että se, mikä usein näyttää olevan hyvä asia, ei ole sitä lainkaan. Kun tässä luvussa tarkastelemme esiintulevan kirkon syntymistä, niin uskon sinun näkevän, että tässäkin tapauksessa asiat eivät ole, niinkuin näyttävät olevan.

Samalla, kun tämä luku selvittää esiintulevan kirkon syntymistä, niin en halua antaa sellaista vaikutelmaa, että tämä olisi pelkästään inhimillinen ponnistus. Siinä selvästi erottuva hengellinen komponentti edellyttää ohjaavaa voimaa yliluonnollisesta maailmasta. Tämä liike on hyvin monimutkainen ja tässä luvussa esitetyn kaltainen lyhyt tiivistelmä ei voi selittää kaikkia niitä taustatekijöitä, joilla oli osansa syntymisessä.

Tarkoitukseni on kuvailla niitä puitteita, joista tämä liike versoi ja kykeni pääsemään siihen vauhtiin, josta se nyt nauttii.

Leadership Network (Johdon verkosto)

Vastoin, mitä monet uskovat, nykyistä esiintulevan kirkon liikettä, ei käynnistänyt ryhmä pettyneitä nuoria, jotka olivat väsyneitä organisoituun uskontoon ja joilla oli varaa kokoontua vain vanhoissa kahviloissa ja rähjäisissä kellareissa. Todellisuudessa liike oli paljolti menestyvän bisnesgurun inspiraatio, jonka ideat esiintulevasta kirkosta *toiset* menestyvät liikemiehet linkosivat esiin ja siten siitä tuli se vaikuttava uskonnollinen voima, mitä se tänä päivänä on. Tämä guru oli Peter Drucker, joka kirjoitti esiintulevasta kirkosta kauan ennen, kuin monet tämän päivän esiintulevan kirkon johtajista olivat edes syntyneet. Mutta ennenkuin menemme 1950-luvulle ja mieheen nimeltä Peter Drucker, niin aloittakaamme 1990-luvusta, jolloin esiintuleva kirkko *virallisesti* käynnistyi.

Julkaisun, *Criswell Theological Review*, artikkelissa, jonka on kirjoittanut Mark Driscoll Mars Hill Fellowship'istä, Driscoll muistelee alkuaikojia:

Olin 1990-luvun puolivälissä nuori seurakunnan istuttaja, joka yritti perustaa seurakuntaa Seattle'n kaupungissa, kun sain kutsun puhumaan ensimmäisessä konferenssissani. Sitä isännöi Leadership Network ja se keskittyi aiheeseen sukupolvi X.... Tuossa konferenssissa muodostettiin pieni ryhmä jatkamaan keskustelua postmodernismista....

Tuohon aikaan Leadership Network palkkasi Doug Pagitt'in johtamaan ryhmää ja järjestämään tapahtumia. Hän alkoi kasvattaa ryhmää ja kohta siihen kuului Brian McLaren... Pagitt, McLaren ja muut, kuten Chris Seay, Tony Jones, Dan Kimball ja Andrew Jones pysyivät yhdessä ja jatkoivat puhumista ja kirjoittamista yhdessä ystävinä... McLaren, hyvin lahjakas kirjoittaja, nousi ryhmän johtajaksi, osaksi, koska hänellä oli perustettu perhe ja seurakunta, joka salli hänen omistaa paljon aikaa ryhmälle. Tuo ryhmä muotoutui lopulta sellaiseksi, jonka nyt tunnemme nimellä Emergent.^{1*}

*Sanaa emergent (esiintuleva) käytti ensimmäisenä ryhmä (McLaren, Jones, Kimball, Driscoll jne.) alkuperäiseltä nimeltään Young Leaders Network (Nuorten johtajien verkosto). Kun he jättivät Leadership Network'in mennäkseen omillaan, heistä tuli Emergent. Tänä päivänä samaa merkitseviä sanoja *emergent* and *emerging* käytetään usein sekaisin.

Leadership Network'in roolin merkityksen ymmärtämiseksi esiintulevassa kirkossa meidän täytyy tarkastella lyhyesti tuon järjestön, jonka Bob Buford käynnisti vuonna 1984, rakennetta ja kokoonpanoa. Tuohon aikaan Buford oli menestyvän kaapelitelevisioyhtiön omistaja Teksasissa. Harold Myra'n ja Paul Robbins'in (*Christianity Today* -lehestä) avulla Buford esitteli Leadership Network'in "resurssivälittäjänä" seurakunnille toivoen auttavansa "innovatiivisten seurakuntien" johtajia ottamaan yhteyttä.² Leadership Network ei kuitenkaan ollut ainoa Buford'in innoitus. Jo ennenkuin aloitti järjestön, hän neuvotteli liike-elämän ja johtamisen gurun, edesmenneen Peter Drucker'in kanssa.

Drucker syntyi vuonna 1909 Itävallassa ja elämänsä aikana nousi hyvin kunnioitettuun asemaan johtuen panoksestaan johtamiselle ja liike-elämälle. Hän kuoli vuonna 2005 95 vuoden iässä, mutta hänen vaikutuksensa elää edelleen, ei vain liikemaailmassa, vaan myös uskonnollisessa maailmassa.

Bob Buford on usein julkisesti ilmaissut syvän Drucker'in ihailunsa. Buford sanoo hänestä:

Peter Drucker on "henkinen isä" melkein kaikelle, joka ohjaa lähestymistapaani ihmisrakkauteen. Olen kauan sitten lakannut yrittämästä päättää, mitkä ajatukset ovat minun ja mitkä tulevat Peter'iltä.³

Vuonna 1988, neljä vuotta Leadership Network'in käynnistämisen jälkeen, Buford etsi Drucker'in pyytäen häntä:

...lainaamaan nimensä, suurenmoisen järkensä ja silloin tällöin läsnäolonsa toimivan säätiön perustamiseksi päämääränä johtaa sosiaalialan järjestöjä kohti huippuosaamista.⁴

Buford arvosti suuresti vanhempaa kasvattajaa sanoen, että Drucker oli "mies, joka muotoili mieleni."⁵

Drucker'in vaikutuksella ja Buford'in omistautumisella Drucker'ille Leadership Network'in oli pakko menestyä. Drucker oli jo tuohon aikaan elämässään todella rakentanut itselleen "nimen" ja harvat kiistäisivät, että hänen "suurenmoinen järkensä" ja "läsnäolonsa" olisivat valtava voimavara mille tahansa yhtiölle.

Peter Drucker ja mystiikka

Jos haluamme käsittää Leadership Network'in filosofiaa ja ideologioita, meidän täytyy tutkia Drucker'in käsityksiä. Muista, että Buford sanoi: "Olen kauan sitten lakannut yrittämästä päättää, mitkä ajatukset ovat minun ja mitkä tulevat Peter'iltä." Ja vaikka Drucker epäilemättä toi *liike-elämän* järkensä Leadership Network'in pöytään, hänen hengelliset pohjavireensä olivat myös vallitsevia ja ne siirrettiin Buford'ille, joka vuorostaan siirsi ne esiintulevalle kirkolle.

Se, mikä ajan oloon osoittautui äärimmäisen merkittäväksi, oli Peter Drucker'in

viehtymys mystikoihin. Erityisesti häneen vaikutti suuresti eksistentiaalifilosofi ja mystikko Soren Kierkegaard. *New York Times*'in artikkelin, "A Man's Spiritual Journey from Kierkegaard to General Motors (Miehen hengellinen matka Kierkegaard'ista General Motors'ille)," mukaan Drucker oli Kierkegaard'in kirjoitusten "teilaama."

Drucker kutsui häntä "profeetaksi"⁶ ja oli niin otettu Kierkegaard'ista, että "opiskeli tanskaa voidakseen lukea Kierkegaard'in vielä kääntämättömiä teoksia."⁷ Drucker sanoi, että Kierkegaard'in "uskonnollinen kokemus² oli "paljonpuhuva modernille maailmalle sen tuskassa."⁸

Purdue'n yliopiston väitöskirjassa nimeltä, "Faith and nothingness in Kierkegaard: A mystical reading of the God-relationship (Usko ja tyhjyys Kierkegaard'issa: Jumala-suhteen mystinen tulkinta)," kirjoittaja sanoo Kierkegaard'ista:

Hänellä on selviä rakenteellisia samankaltaisuuksia sellaisten mystikoiden kanssa, kuin Eckhart, jonka japanilainen filosofinen perinne ottaa lämpimästi vastaan varsinkin Zen-buddhistien ja Puhtaan Maan buddhistien edustajien kirjoituksissaan.⁹

Drucker osoitti Kierkegaard'in mystisiä taipumuksia sanoen, että hän "seisoo suoraan uskonnollisen kokemuksen suuressa länsimaisessa perinteessä, Ristin Johanneksen¹⁰, 1500-luvun mystikon...perinteessä."

Niitä varten, jotka pohtivat vaikuttiko Drucker'in mielenkiinto mystiikkaan ja Kierkegaard'iin Bob Buford'iin, voimme kääntyä Buford'in omaelämäkerran, *Halftime*, puoleen. Kirjassa Buford lainaa hyväksyvästi Kierkegaard'ia useita kertoja ja viittaa muihin, joilla on mystisiä vakaumuksia. Ja verkkosivustollaan Buford suosittelee miestä nimeltä Jim Collins¹¹, joka kävi Michael Ray'n kurssin nimeltä, *Creativity in Business (Luovuus liike-elämässä)*, vuonna 1982. Kurssi (ja kurssin mukaan nimetty kirja) ottaa "paljon innoituksestaan itämaisista filosofioista, mystiikasta ja mietiskelytekniikoista."¹² Kirja puhuu "sinun viisauden vartijastasi eli henkioppaasta—sisäisestä persoonasta, joka voi olla kanssasi elämässä" ja sanoo: "Me meditoimme paljastaaksemme sisäisen olentomme."¹³ Kirja esittelee myös tarot-kortteja. Collins sanoo kurssia "syvällisesti elämää muuttavaksi" ja sanoo: "Ilman tuota kurssia en olisi siinä, missä olen tänä päivänä elämässä minulle annettua ihanaa elämää."¹⁴

Collins oli niin Ray'n kurssin innoittama, että kirjoitti esipuheen Ray'n kirjaan vuodelta 2004, *The Highest Goal (Korkein päämäärä)*. Tuossa kirjassa Ray kehottaa lukijoita "harjoittamaan mielensä tyhjentämistä,"¹⁵ "kokemaan ajattelemattomuus,"¹⁶ ja "meditoimaan säännöllisesti."¹⁷ Muita lainauksia kirjassa ovat lainaukset itämaisten uskontojen guruilta, kuten Ram Dass, Jiddu Krishnamurti ja Swami Shantananda.

Buford'in verkkosivustolla ei ole vain Jim Collins'in suositteluja, vaan myös useita artikkeleita niistä, tai niiltä, jotka edistävät mystiikkaa.¹⁸ On selvää, että Drucker'in kiinnostus mystiikkaan tarttui Buford'iin.

Peter Drucker'in esiintuleva yhteiskunta

Jo kauan ennenkuin Leadership Network käynnistyi, Peter Drucker kirjoitti esiintulevasta hengellisyydestä. Kirjassaan vuodelta 1957, *Landmarks of Tomorrow (Huomisen maamerkkejä)*, johdannossa otsikolla "Tämä postmoderni maailma" hän sanoo:

Jossain merkitsemättömässä vaiheessa viimeisten 20 vuoden aikana me siirryimme huomaamattomasti modernista ajasta uuteen vielä nimettömään aikakauteen. Näkemyksemme maailmasta on muuttunut....Ihmisen olemassaololle on uusi hengellinen keskus.¹⁹

Se, mitä Drucker kutsui "postmoderniksi maailmaksi," oli jo käynnistynyt, kuten hän sen näki. Itseasiassa hän oli muotoilemassa ideoita, jotka tulitaisiin integroimaan johonkin

sellaiseen, josta 50 vuotta myöhemmin tulisi esiintuleva kirkko. Kuuntele joitakin hänen lausuntojaan:

Elämme siis siirtymisen ajassa, päällekkäisyyden ajassa, jossa eilisen ”moderni” vanha ei enää toimi tehokkaasti...samalla kun uusi ”postmoderni”...tehokkaasti valvoo tekojamme ja niiden vaikutusta.²⁰

Tarvitsemme edelleen suuren visionäärin, suuren luovan ajattelijan, suuren innovaattorin, uudelle synteessille, uudelle filosofialle.²¹

Tämä on uusi näkemys, samalla tavalla erilainen, kuin perinteiset.²²

Sellaiset sanat, kuin “purpose (päämäärä),” “emergence (esiintuleminen),” “new frontiers (uudet rajat)” ja “disciplines (harjoitukset),” täyttävät kirjan, *Landmarks of Tomorrow*, sivut. Monet tämän päivän kristilliset johtajat käyttävät usein näitä sanoja (ja käsitteitä). Kun se sanoo, että ”me luomme uuden filosofian—tuoreen tavan katsella maailmaa,”²³ niin se kuulostaa hyvin paljon samanlaiselta, kuin niiden sanomiset, jotka tänä päivänä ovat esiintulevassa kirkossa.

Drucker tunsi vahvan siteen ei vain Kierkegaard'iin, vaan myös panenteistiin ja mystikkoon nimeltä Martin Buber (1878-1965), joka omaksui hasidilaisuuden (juutalaisen mystiikan) opetukset.²⁴ Buber uskoi, että jokaisessa ihmisessä ja kaikessa luomakunnassa on ”jumaluuden kipinä.” Hän puhui suhteesta, jonka ”täytyy olla olemassa yksilöiden ja kaiken välillä planeetalla.”²⁶ Kirjassaan, *Between Man and Man (Ihmisen ja ihmisen välillä)*, Buber edelleen ilmaisee näkemyksiään mystiikasta:

Vuodesta 1900 olin ensin ollut Meister Eckhart'in [mystikko] saksalaisen mystiikan vaikutuspiirissä... sitten olin ollut myöhemmän Kabbalan [juutalainen mystiikka] ja hasidilaisuuden vaikutuspiirissä.²⁷

Kirjassa, *Landmarks of Tomorrow*, Drucker viittaa Buber'iin sanoessaan:

Ihmiskunta tarvitsee paluun hengellisiin arvoihin, sillä se tarvitsee myötätuntoa.

Se tarvitsee syvän kokemuksen, että Sinä ja minä [Buber'in kirjasta, *I and Thou (Minä ja Sinä Jumala)*] ovat yhtä, jonka kaikki korkeammat uskonnot jakavat.²⁸

Lisäksi eräs Drucker'in elämäkertakirjailija sanoo, että Drucker ”sai viisautta filosofi Martin Buber'ilta”²⁹ ja toinen kirjoittaja sanoo, että Drucker ”oli Buber'in opiskelija Frankfurt'in yliopistossa.”³⁰

Drucker'in viehtymys mystiseen ei päättynyt hänen kiinnostukseensa Buber'iin ja Kierkegaard'iin. Vuonna 1990 Drucker perusti Leader to Leader Institute'n, hengellisyyksienvälisen (interspiritual) *ajatteluforumin*, johon tänäkin päivänä kuuluu buddhistien myötäilijöitä, globalisteja, evankelikaaleja ja New Age'n myötäilijöitä.³¹ Drucker'in filosofia koota yhteen ideologioita *suurilta ajatteliijoilta* ei ollut jotakin sellaista, jonka hän näki vastakkaisena ideoilleen uskonnosta. Hän uskoi, että ”ihmisten tarpeet” korvaavat ”opin,” tai ”institutionaalisen rakenteen.”³² Tästä näkemyksestä vähätellä oppia tulisi yksi korvamerkki esiintulevalle kirkolle, jonka todellisuudessa oli määrä olla koekenttä korkeateknologian markkinointitaidoille, liikkeenjohdon menetelmille ja kokemuspohjaiselle uskonnolle, mutta sen perustus on virheellinen, koska sillä on epäraamatullinen, mystinen lähtökohta.

“Mega-luokan” paradigman muutos

Kun Bob Buford kokosi ryhmän nuoria esiintulevia johtajia, yksi hänen valinnoistaan oli Doug Pagitt, Wooddale Church'in (Minneapolis'lainen megakirkko) nuorisopastori.

Leith Anderson (Pagitt's pastor) oli jo auttanut asettamaan sävyn esiintulevalle kirkolle.

Kirjassaan, *A Church for the 21st Century (Seurakunta 21. vuosisadalle)*, vuodelta 1992 Anderson sanoo, että tarvitaan paradigman muutos:

Ainoa tapa selviytyä ja olla tehokas tämän yhteiskunnan rakennemuutoksen aikana on muuttaa jotkut niistä tavoista, joilla me näemme maailman ja seurakunnan. Jotkut kutsuvat sitä paradigman (mallin) muutokseksi —uudeksi tavaksi katsoa jotakin. Sellainen muutos sallii meidän tarkastella muuttuvaa maailmaamme uudesta näkökulmasta. Se on kuin kartta. Vanhat kartat 1950-luvulta ovat riittäneet ennen valtateiden rakentamista ja suurten kaupunkien laajentamista, mutta nyt tarvitaan uusia karttoja. Samoin tarvitsemme paradigman muutoksen tulevaisuutta varten.³³

Tästä paradigman muutoksen ideasta tulisi esiintulevan kirkon erottamaton tekijä. *Webster'in sanakirja* määrittelee paradigman seuraavasti: ”millainen tahansa filosofinen tai teoreettinen viitekehys (framework).”³⁴ Paradigman muutos on siis vaihto, eli muutos nykyisestä viitekehuksesta. Anderson, Buford ja Drucker kaikki näyttelivät osaansa tämän aikaan saamisessa.

Samalla kun Leadership Network oli se katalyytti, joka alunperin käynnisti esiintulevan kirkon, niin monet muut palvelutyöjärjestöt ja organisaatiot ovat auttaneet sen ruokkimisessa. Yksi tärkeimmistä katalyyteistä on Rick Warren. Warren'in tuki Buford'ille ja Leadership Network'ille juontaa juurensa vuosien takaa. Warren suositteli Buford'in kirjaa, *Halftime*, vuodelta 1994, kutsuen Buford'ia ”harvinaiseksi yksilöksi.”³⁵ Mutta ehkä vielä tärkeämpi on se tosiasia, että Warren jakoi Buford'in suuren Drucker'in ihailun. Vuoden 2005 Pew Forum on Religion'in kokoontumisessa nimeltä “Myths of the Modern Mega-Church (Myyttejä modernista megakirkosta),” Rick Warren sanoi:

Tein luentosarjan Kennedy School'in tiedekuntaa varten ... Aloitin seuraavalla lainauksella Peter Drucker'ilta: ”Merkittävin 20. vuosisadan alkupuoliskon sosiologinen ilmiö oli yhtiön nousu. Merkittävin 20. vuosisadan jälkipuoliskon sosiologinen ilmiö on ollut suuren pastoraalisen seurakunnan—megakirkon kehittyminen. Se on ainut organisaatio, joka todella toimii yhteiskunnassamme.”

On niin, että Drucker on sanonut tuon ainakin kuudesti. Sattumalta tiedän, koska hän on minun *mentorini*. Olen ollut 20 vuotta hänen holhouksessaan oppimassa häneltä johtajuudesta ja hän on kirjoittanut sen kahdessa, tai kolmessa kirjassa ja hän sanoo luulevansa, että megakirkko on ainoa asia, joka todella toimii yhteiskunnassa.³⁶

Muuten tämä lainaus ei vain paljasta Warrenin omistautumista Drucker'ille, vaan se myös osoittaa, miksi Drucker tuli mukaan Leadership Network'iin. Buford'in päämäärä oli olla resurssi megakirkolle, koska hän näki sen hyvin vaikutusvaltaisena työkaluna yhteiskunnallisille muutoksille. Ehkä se oli ensikädessä Drucker, joka sai Buford'in käynnistämään Leadership Network'in.

Warren'in näkemys, että Buford oli ”harvinainen yksilö,” oli molemminpuolinen. Buford palkitsi ihailun, kun kuvaili Warren'ia ja Bill Hybels'ia (Willow Creek) ”muutoksen tekijöinä Leadership Network'in alkuaikoina.”³⁷ Mitä tulee Willow Creek'in rooliin Leadership Network'issa, niin Buford sanoo

Ensimmäinen säätiökonferenssi pidettiin Dallas'issa ja se oli kumppanuuden alku Matin ja Liisan eli Leadership Network'in ja Willow Creek Community Church'in välillä.³⁸

Willow Creek'in kumppanuus Leadership Network'in kanssa on osoittautunut olevan

erittäin hyödyllinen esiintulevan kirkon muutokselle. Willow Creek'in monenlaisten suositusten konferenssien kautta ja heidän kirjojen suosituksillaan ja mainostamisellaan sellaiset johtajat kuin, Leonard Sweet, Brian McLaren ja Erwin McManus, ovat kyenneet edelleen propagoimaan esiintulevan hengellisyyden sanomaa.

Tässä kovavauhtisessa paradigmassa Rick Warren tunnustaa Leadership Network'in roolin esiintulevan kirkon menestyksessä. Eräässä Warren'in sähköisessä uutiskirjeessä sanotaan: "Leadership Network ilmoittaa itsensä etuvartijaksi esiintulevalle kirkolle."³⁹

Rick Warren'in muutoksen vuokset

Jos Leadership Network oli "etuvartija" esiintulevalle kirkolle, niin myös Warren'in rooli oli elintärkeä esiintulevan kirkon kasvuille. Jopa ennenkuin Young Leaders Network (nuorten johtajien verkosto) (josta myöhemmin tuli Emergent) käynnistettiin, Warren oli vedetty esiintulevaan keskusteluun. Vuonna 1995 hän liittyi esiintulevaan johtajaan Leonard Sweet'iin tekemään puhesarjaa otsikolla, *Tides of Change (Muutoksen vuoksia)*.⁴⁰ Sweet on evankelioimisen professori Drew -yliopistossa, itsejulistautunut futuristi ja suosittu kirjailija ja puhuja. Vuodeksi 2006 hänet äänestettiin yhdeksi "Amerikan 50 vaikutusvaltaisimmasta kristitystä"⁴¹ ja oli luettelossa kahdeksantena aivan Bill Hybels'in (Willow Creek), Billy Graham'in ja Joel Osteen'in alapuolella ja korkeammalla, kuin presidentti Bush, Robert Schuller ja Rick Warren.

Puhesarjassa *Muutoksen vuoksia*, Sweet ja Warren puhuivat "uudesta hengellisyydestä," joka kajasti horisontissa. Sekä Warren, että Sweet, jäljittelivät Drucker'ia puhuen "uusista rajoista," "muuttuvista ajoista" ja irrottautumisesta perinteistä ja vanhasta tavasta tehdä asioita. Itseasiassa samankaltaisuudet vuoden 1995 puhesarjan ja vuoden 1957 Drucker'in välillä ovat silmiinpistäviä. Sellaisista muutoksista ja *uusista ideoista* Drucker totesi:

Elämme siis siirtymisen ajassa, päällekkäisyyden ajassa, jossa eilisen vanha "moderni" ei enää toimi tehokkaasti ... mutta se, mikä merkitsee eniten meille—ensimmäiselle postmodernille sukupolvelle—on muutos *perusmaailmankatsomuksessa*.⁴²

Siirtymisessä eilisen "edistyksestä" tämän päivän "innovaatioon" ... Tämä on uusi näkymä.⁴³

Warren'in ja Sweet'in äänite (alaotsikoitu *Riding the Next Wave in Ministry*) oli tavallaan esiintulevan kirkon koepallo. Kuinka ihmiset reagoisivat ideaan "uusista rajoista" ja "muutoksen aalloista"? Sweet oli jo ennustanut, mikä seuraava aalto olisi vuonna 1991, kun hän kirjoitti kirjan *Quantum Spirituality: A Postmodern Apologetic (Kvanttihenngellisyys: Postmoderni puolustus)*. Sweet'in roolin valossa esiintulevan kirkon liikkeessä ja ottaen huomioon hänen yhteytensä niin vaikutusvaltaiseen henkilöön, kuin Rick Warren, meidän ei pitäisi olla tietämättömiä siitä, mitä hän sanoo kirjassaan *Quantum Spirituality*.

(Suomentajan lisäys: **Mitä on kvanttihenngellisyys?** Kvanttifysiikka on kääntänyt ylösalaisin tavan, jolla tiede tarkastelee maailmaa. Kvanttihenngellisyys on siltojen rakentamista tieteen ja hengellisyyden välille, jotka voivat muuttaa tavan, kuinka näemme elämän. <http://www.quantumspiritone.com/>)

Leonard Sweet'in "Uudet Valot"

Kirjansa osassa "Tunnustuksia" Sweet kertoo tarkemmin, että hänen uskonvaellukseensa vaikuttivat lukemattomat yksilöt, joita hän kutsuu "Uuden Valon johtajiksi." Hän kirjoittaa:

Olen seurannut näitä "Uuden Valon johtajia," kuten heitä kutsun, eri etäisyyksiltä. Mutta se johtuu paljolti heidän kirjoituksistaan ja elämästään, että olen ollut pakotettu liittymään Aabrahamiin matkalla. He ovat minun henkilökohtaisia roolimallejani (aiemmin saattoi päästä pälkähästä "sankarien" kanssa)

postmodernin uskonpuolustuksen aidosta luonteesta. Enemmän, kuin kukaan muu, he ovat olleet opettajiani, kuinka tulkita evankeliumi, sisällöstä tinkimättä, postmodernin arkikielen alkuperäiseen kontekstiin.⁴⁴

Kun Sweet sanoo, että nämä ”Uuden Valon” johtajat ovat opettaneet häntä, kuinka tulkita ”evankeliumi” tinkimättä, niin se varmasti kuulostaa oikealta; kuitenkin käy pian ilmeiseksi, että monet Sweet'in ”Uuden Valon”⁴⁵ kasvattajista, jotka johdattivat hänet ”uuteen valoon,” ovat tehneet Sweet'ille kauhean karhunpalveluksen. Hänen kristillisen uskon tulkintansa on täydellisesti purkanut aidon raamatullisen uskon, kuten tulen osoittamaan.

Kirjansa, *Quantum Spirituality*, esipuheessa Sweet kirjoittaa:

Tämän Uuden Valon uskonpuolustuksen syntyminen on toivon airut, että ... seurakunta voi nyt olla uuden heräämisen kynnyksellä.... Uuden Valon liikkeelle ovat luonteenomaisia joskus huolestuttavat liittoutumat, jotka koostuvat sekalaisesta lajitelmasta saarnaajia, teologeja, pastoreita, professoreja, taiteilijoita, tiedemiehiä, liike-elämän johtajia ja tutkijoita. Se, mikä sitoo heidän luovan piratisminsa yhteen, on radikaali uskoon sitoutuminen, joka on valmis tanssimaan uuteen tahtiin.⁴⁶

Ymmärtääksemme, mitä Sweet tarkoittaa tanssimisella ”uuteen tahtiin,” on välttämätöntä tarkastella tätä ”sekalaista lajitelmaa” Uuden Valon johtajia, joihin hän viittaa. Hänen omien sanojensa mukaan he ovat muokanneet häntä ja saaneet hänet vakuuttuneeksi hengellisissä asioissa. Jos siis haluamme ymmärtää, mitä Leonard Sweet uskoo, niin on oikein sanoa, että meidän täytyy vain katsoa, mitä hänen opettajansa uskovat, koska hän on antanut heille niin hallitsevan roolin elämässään sanoen: ”Enemmän, kuin kukaan muu, he ovat olleet opettajiani.”⁴⁷

Ehkä yllätyt kuullessasi, että Sweet'in kirjan kolme sivua ”Uuden Valon” johtajien tunnustuksia on New Age -liikkeen kuka kukin on (who's who). Vaikka jotkut nmet ovat vähemmän tunnettuja, niin toiset ovat varsin tuotteliaita, kuten M. Scott Peck, Matthew Fox, Willis Harman ja Morton Kelsey.⁴⁸ Ken Wilber on myös mainittu.⁴⁹ On vaikea ymmärtää, kuinka New Age -hengellisyyden puolestapuhujat voisivat auttaa Sweet'iä ”tulkitsemaan sisällöstä tinkimättä evankeliumin sanomaa.”

Kosminen Kristus tulee esiin

Se, että Sweet tunnustaa Matthew Fox'in, kertoo paljon Sweet'in hengellisistä taipumuksista. Fox, episkopaalinen pappi ja pitkäaikainen New Age- hengellisyyden edistäjä, on tehnyt kirjan *The Coming of the Cosmic Christ (Kosmisen Kristuksen tulemus)*, jossa hän sanoo:

Näen renesanssin, ”hengelliseen aloitteeseen perustuvan uudestisyntymisen” ... Tämä uusi syntymä leikkaa läpi kaikkien kulttuurien ja kaikkien uskontojen ja todella vetää esiin viisauden, joka on yhteinen kaikille tärkeille mystisille perinteille globaalissa uskonnollisessa heräämisessä, jota minä kutsun ”syväksi ekumeniaksi.”⁵⁰

Fox'in kirjan teema on, että ”Kosminen Kristus” (toisin kuin Jeesuksen Kristuksen historiallinen persoona) asuu kaikissa ihmisissä. Hän opettaa, että Jeesus ei ollut Kristus, vaan että hänellä oli tämä *kristustietoisuus* ja että hän oli vain yksi monista, joilla se oli. Gandhi'lla, Mooseksella, Martin Luther King nuoremmalla ja Buddhalla oli se myös, Fox huomauttaa.⁵¹

Yhtä paljastavaa on, että Sweet mainitsee hyväksyvästi Ken Wilber'in ja M. Scott Peck'in, jotka kumpikin jakavat Fox'in näkemykset hengellisissä asioissa.

Kirjassa, *Quantum Spirituality*, Sweet luo pohjan *esiintulevalle manifestille* julistamalla:

Mystiikka, joka kerran oli heitetty kristillisen perinteen reunamille, on nyt

postmodernissa kulttuurissa sijoitettu lähelle keskustaa.... Liian monet eivät ole mitään, kuten tyhjätkirkonpenkkimme meille huutavat, koska emme anna heille energiatulen kokemusta, emmekä myöskään energiatulen kokemuksen Kristusta. Voimme auttaa heitä käsittämään todellisuutta mystisten spekulatioiden alkeiden kautta, mutta emme virtauskokemusten hurmiota... Mystiikka (jota Einstein sanoi ”kosmiseksi uskonnollisuudeksi”) on metafysiikkaa, johon päästään mieliruumiskokemusten kautta. Mystiikka alkaa kokemuksessa; *se päättyy teologiaan*. (korostus lisätty)⁵²

On tärkeää nähdä, miksi Warren'in ja Sweet'in liitto on niin vakava eikä sitä pitäisi unohtaa. Lisäksi ei pitäisi unohtaa myöskään Bob Buford'in näkemystä Sweet'istä. Nähdessä Sweet'in mielekkään roolin esiintulevassa kirkossa, Buford toteaa:

Ajattelen Len Sweet'ia jäänsärkijänä 21. vuosisadan seurakunnalle—joka murtaa polun läpi jäätyneiden ideoiden ja menetelmien uusiin todellisuuksiin, jotka ovat muotoilemassa tulevaa maailmaa.⁵³

Siten esiintulevan kirkon liikkeen perustaja toivottaa tervetulleeksi ja suosittelee Leonard Sweet'in ”Uuden Valon liikettä.” Muista, että tänä aikana New Age -liike on radikaalisti työntänyt maailmaa itämaiseen mystiikkaan. Nyt ollaan rakentamassa siltaa niille, jotka tunnustavat olevansa kristittyjä. Kristikunnan viettelys on nyt ylittänyt rajan, jota harvat olisivat uskoneet mahdolliseksi noin vuosikymmen sitten. Jos hyvin vaikutusvaltaiset ihmiset, kuten Warren, Hybels, Sweet ja Buford mainostavat tätä ”uutta ihmistä uudelle aikakaudelle” Kristuksen nimessä, niin voisi olla vain ajan kysymys, kun Jeesus Kristus korvataan ”Kosmisella Kristuksella.”

Vuonna 2003, Rick Warren antoi esiintulevan kirkon liikkeelle mahtavan vahvistuksen suosittelemalla Dan Kimball'in kirjaa, *The Emerging Church* ja kirjoittamalla siihen esipuheen. Warren ei mitenkään erehtynyt, mitä tulee hänen ihailuunsa ja tukeensa Kimball'ille ja esiintulevalle kirkolle. (Myös Brian McLaren kirjoitti esipuheen samaan kirjaan). Warren sanoo esipuheessaan:

Tämä kirja on suurenmoinen yksityiskohtainen esimerkki siitä, miltä päämäärätietoinen seurakunta voi näyttää postmodernissa maailmassa. Ystäväni Dan Kimball kirjoittaa intohimoisesti ... Samalla, kun minun kirjani, *The Purpose-Driven Church*, selitti, mitä seurakunta on kutsuttu tekemään, niin Danin kirja selittää, kuinka se tehdään.⁵⁴ (Em. kirjan on julkaissut suomeksi helluntailiikkeen kustantaja Aika Oy vuonna 1999 nimellä: Päämäärätietoinen seurakunta. Suom. huom.)

Läpi kirjan Warren kirjoitti useita sivukommentteja ja vahvisti tukensa esiintulevalle kirkolle.

Warren on johdonmukaisesti edistänyt esiintulevaa kirkkoa sanoin ja teoin; hän ei ole ollut puolestapuhuja vain monien kirjasuositustensa kautta, vaan on omaksunut esiintulevan kirkon ajattelutavan monilla merkittävillä tavoilla. Rick Warren'in avulla ja Leadership Network'in resursseilla esiintuleva kirkko on varma asia.

Nuorten mielen muokkaamista

1960-luvun lopulla kaksi alle kolmekymppistä nuorisotyöntekijää, Mike Yaconelli ja Wayne Rice (joka tuohon aikaan sattui työskentelemään järjestölle Youth for Christ) tahtoivat muuttaa tapaa, jolla nuorisotyötä katsottiin ja lähestyttiin. He omakustansivat pienen kirjusen nimeltä *Ideas (Ideoita)*, alkoivat puhua vanhemmille pastoreille ja seurakunnille ja vuonna 1970 pitivät ensimmäisen konferenssinsa. He antoivat yritykselle nimen Youth Specialties. On mielenkiintoista, että edesmennyt teologi Francis Schaeffer osallistui heidän toiseen vuosikonferenssiinsä.⁵⁵ Schaeffer olisi ollut hyvin yllättynyt, jos olisi tiennyt, että 30 vuotta

myöhemmin tästä nuoresta versovasta organisaatiosta tulisi tärkeä katalyytti esiintulevan kirkon liikkeelle.

Vain joitakin vuosia Youth Specialties'in käynnistämisen jälkeen Zondervan'in kustantajat panivat merkille näiden kahden miehen työn:

Youth Specialties'in intohimo nuorisotyöntekijöihin vangitsi Zondervan-kustannustalon huomion vuonna 1974. Zondervan tuli Youth Specialties'iin ja sanoi: ”Te pojat olette outoja ja arvaamattomia. Haluamme saada kirjanne kaappoihin,” muistelee Mike. Zondervan oli hyvin hollantilainen, hyvin Grand Rapids'lainen, hyvin konservatiivinen—mutta hei, ne uskoivat tehtäväämme! ⁵⁶

Zondervan'in kiinnostus Youth Specialties'iin tulisi vain lisääntymään ja seuraavien 30 vuoden aikana nuo kaksi yhtiötä kustantaisivat yli 500 nimikettä nuorisotyöntekijöille. On mainitsemisen arvoista, että vuonna 1988 Zondervan tuli Rupert Murdoch'in News Corporation'in omistukseen. Murdoch'in yhtiö, joka omistaa myös Fox News'in, on ollut tärkeä katalyytti kirjalle, *Purpose Driven Life (Päämäärätietoinen elämä)** ja nyt me näemme, että myös esiintulevalle kirkolle Zondervan'in kautta. Tämä on merkittävää Rick Warren'in ja Murdoch'in välisen suhteen valossa. Warren sanoo olevansa Murdoch'in pastori. ⁵⁷ On selvää, että sekä hän, että Youth Specialties, hyötyivät yhtiöstä, jolla oli 21 miljardin dollarin nettotulos tilikaudella 2004 ⁵⁸ ja jonka perustaja (Murdoch) vastaanotti ”paavillisen ritariuden” paavi Johannes Paavali II:lta lahjoitettuaan ”suuria rahasummia” katoliselle kirkolle. ⁵⁹

*Kirjan *Purpose Driven Life* on julkaissut suomeksi vapaakirkollinen kustantaja Päivä Oy nimellä *Tavoitteena elämä : mitä ihmettä varten olen täällä?* Kirjasta on otettu kolme painosta: 2005, 2005 ja 2010. Suom.huom.

Vuonna 1984, kun Youth Specialties kasvoi ja sen vaikutuspiiri laajeni kaikkialle maahan, Zondervan allekirjoitti kustannusyhteistyösopimuksen Youth Specialties'in kanssa. Lopulta oli kansallinen nuorisotyöntekijöiden konferenssi (National Youth Workers Convention), kansallinen pastorien konferenssi (National Pastors Convention) ja lisäksi 100 seminaaria läpi vuoden eri puolilla maata.

12 vuotta myöhemmin Youth Specialties yhdessä San Francisco'n teologisen seminaarin kanssa muodosti nuorisotyön ja hengellisyyden projektin (Youth Ministry & Spirituality Project). ⁶⁰ Seuraavana vuonna lahjarahasto Lilly Endowment myönsi nuorelle organisaatiolle apurahan. ⁶¹* Tuohon aikaan Youth Specialties oli ottanut yhteyttä uusiin *esiintuleviin* johtajiin ja sanoi, että he halusivat toimia yhdessä. Jakaen monia samoista hengellisistä mieltymyksistä, kuin Emergent, Youth Specialties toivoi auttavansa viemään liikettä seuraavalle tasolle lisäkirjoin, lisäkonferenssein ja lisäkasvulla.

* Vuonna 2001 Lilly Endowment myönsi Youth Ministry & Spirituality Project'ille toisen vielä suuremman apurahan—\$691 000.

Vuonna 2006 Zondervan osti Youth Specialties'in. ⁶² Oston jälkeen Zondervan teki sitoumuksen, että jatkaisi esiintulevien johtajien tukemista.

Vaikka Zondervan'in roolia esiintulevan kirkon rakentamisen auttamisessa ei voida vähätellä, niin se ei ole ainut kristillinen kustantaja, joka on antanut potkua liikkeelle. Itseasiassa useimmat tärkeät kristilliset kustannustalot ovat julkaisseet ainakin muutamia esiintulevien johtajien kirjoittamia kirjoja, tai kirjoja, joissa on heihin päin kääntynyt hengellisyys.

Sekulaari kustannusteollisuus on myös näytellyt merkittävää osaa esiintulevan kirkon valtavassa menestyksessä saada sanomansa ulos. Vuonna 1996 Leadership Network vahvisti kumppanuussopimuksen Jossey-Bass'in (suuri San Francisco'lainen kustannustalo) kanssa, joka osoittautui olevan mitä hydyllisin molemmille osapuolille. ⁶³ Muuten Jossey-Bass'illa oli läheinen jatkuva suhde Peter Drucker'iin, joka istui Jossey-Bass'in johtokunnassa ja hänen lehteään, *Leader to Leader Journal*, on tähän päivään saakka julkaissut Jossey-Bass.

Tämän Jossey-Bass'in ja Leadership Network'in kovakouraisen kustannusallianssin

kautta huolellisesti valitut nuoret miehet (Young Leaders Network) alkoivat kirjoittaa kirjoja ja Drucker'in/Buford'in markkinointi energioilla nämä nuoret esiintulevat johtajat tulivat tunnetuiksi maailmanlaajuisesti vain muutamassa vuodessa niin hyvin, että vuonna 2005 *Time*-lehti nimesi Brian McLaren'in yhdeksi maan 25 ”vaikutusvaltaisimmasta evankelikaalista.”⁶⁴

Lukuisien Jossey-Bass Leadership Network ketjun julkaisemien kirjojen lisäksi on järjestetty useita kofereusseja, jotka ovat edelleen vieneet tätä liikettä eteenpäin. Sekulaari *Mother Jones* -lehti pani merkille nuoren esiintulevan liikkeen ja sen hyväntekijät todeten:

Postmodernit saavat ratkaisevaa tukea—rahallisesti ja muutoin—megakirkoilta. Nämä postmodernit palvelutyöjärjestöt on löyhästi organisoinut Leadership Network, Dallas'lainen sateenvarjoryhmä monille maan megakirkoille. Leadership Network pitää Driscoll'in boheemia Marshill-työtä kosketuksessa nopeasti kasvavaan, mutta perinteisempään University Baptist Church'iin Waco'ssa pitämällä konferensseja ja seminaareja. Verkosto on kolmen viime vuoden ajan sponsoroinut kansallisia konferensseja, jotka tuovat yhteen postmoderneja johtajia.⁶⁵

Ei ole pienintäkään epäilystä siitä, että esiintulevan kirkon liike ei olisi, mitä se tänä päivänä on, ilman Leadership Network'in, Rupert Murdoch'in, Jossey-Bass'in, Youth Specialties'in, Willow Creek'in, Peter Drucker'in, Rick Warren'in, Zondervan-kustantamon ja Lilly Endowment'in antaumusta, tukea ja ponnistuksia.

Bob Buford on sanonut, että: ”Vain harvoilla on suunnattoman suuri vaikutus” ja lisää, ”Siitä on tullut minun vahva vakaumukseni, että tapa vaikuttaa suuriin joukkoihin on keskittyä harvoihin.”⁶⁶ Ottaen huomioon näin salakähmäisen taustan voin ymmärtää, miksi se voi olla totta. Mutta, jos nämä ”harvat” saarnaavat erilaista evankeliumia, ”niin vaikutus suuriin joukkoihin” voisi tuottaa kauhistuttavan luopumisen uskosta.

Jos sellainen prosessi todella tapahtuu, niin miltä se näyttää? Tapahtuuko se yhdessä yössä, vai tuleeeko viettelevä houkutus ajan myötä? Tähtääkö se nuoriin? Ja mitä tapahtuu niille, jotka varoittavat tästä viettelyksestä?

Katsotaanko heidän olevan ulkona ja ahdasmielisiä ja ehkäisevän *uusia rajoja* ja *muutoksen vuoksia*?

Jotta kristinusko voitaisiin rakentaa uudelleen, olisi tapahduttava hengellinen paradigman muutos, johon liittyy suurenmoista voimaa ja älykästä strategiaa. Sen olisi käsitettävä kaikki kirkkokunnat, jopa sellaiset, jotka kerran pohjautuivat Raamattuun. Vaikka ihmiset toteuttavat tämän muutoksen, niin tiedämme Raamatun opettavan, että kohtaamamme taistelu ei ole lihaa ja verta vastaan ja että siinä on se paha ”joka pettää koko maailman” (Ilm. 12:9 KJV). Kun ihminen kääntää selkänsä sille, mitä Herra on sanonut, niin siitä ei voi seurata mitään hyvää:

Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta. Hän jää alastomaksi arolle eikä näe mitään onnea tulevan; hän asuu poudan polttamissa paikoissa erämaassa, asumattomassa suolamaassa (Jeremia 17:5-6).